

ja kefi jäänud ego maha wangi kaja
anna raudade taha wahtima, siin
kus maas jessati. Siis kaikinud kefi
kaabakanis karganud praua äles
et jida ja kiwi ära warastada ning ta
gafi tulla. Keft läinud ka otjima.
Ette kaldale jündes pidanud mehitajfi
aru, seuda üle faada. Wiimase alnud
aru kae. Kaer hakanud uju ma ja wä-
nud kefti selga ja ujunud fidaarifi
oni kawa, kuni siinse maale, kas ära
karganud praua elaud. Siis pidanud
mad aru, seudas kiwi kätte faada.
Keft läinud laudile ja leidnud fult
rati peja paagadega. To üteldud
rati, et kui ja kiwi ütles ei kefti jui
ma jään ju pagad ära. Rati pa-
lumine pale midagi aidanud,
muutkui pidanud minema. To otj

Kiwi kahas läbi, pale ego kuskutke
leidnud, kuni aumte wiimase tal karda
läinud äge magunigi, ay praua päu.
eft kiwi ära warastada. Siis rüü-
muga talnud ta kefti juure, et siind
an pagad ikki päästetud. Keft üteli-
nud ego et minis kätt an karguste
tuki ja jäänud ähe peja ikki ära.
Keft hakanud kees ja kees äle mere
tagafi tulla. Keft wätnud kiwi juku
ja istunud kaera selga ni jama naja
muge, üteldud ego, et kees tulla
keft enne midagi ei kefti, kas tinea
keel kaldal. Kai nad tuki mees
ära ujunud, küjind kees, et kas
kiwi alles an? Keft pale midagi lau-
sumud. Katusese aja pärest küjind
kees jälle, et kas kiwi ikki alles faas
an? Kees pale jälle midagi lufonud.